

ศึกษาการป้องกันกำจัดโรคใบไหม้และโรคโคนเน่าบัวบก

แสงมณี ชิงดวง^๑ ประนอมใจอ้าย^๒ ศรีสุดา โททอง^๑
สุนิตรา คามิศักดิ์^๑ ไพโรจน์ อ่อนบุญ^๑

บทคัดย่อ

บัวบกที่ปลูกเป็นการค้าในเขตจังหวัดนนทบุรี มีปัญหาการเข้าทำลายของโรคใบไหม้ที่เกิดจากเชื้อรา *Cercospora sp* ทำให้ใบมีลักษณะเป็นจุดสีน้ำตาล และโรครากเน่าโคนเน่า ที่เกิดจากเชื้อรา *Sclerotium rolfsii* ทำให้โคนต้นเหลืองและตาย สร้างความเสียหายกับเกษตรกรเป็นอย่างมาก ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จึงได้มีการศึกษาการควบคุมโรคใบไหม้ ด้วยการใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ *Bacillus subtilis* น้ำหมักชีวภาพ สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช (คาร์เบนดาซิม) เปรียบเทียบกับวิธีควบคุม พบว่า ด้านการเจริญเติบโตของบัวบกทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช มีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคน้อยที่สุด ๑๖.๗๑% รองลงคือ *B. subtilis* ๑๗.๘๖% ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แตกต่างกับกรรมวิธีควบคุม และการใช้น้ำหมักชีวภาพ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรค ๒๗.๒๘ และ ๒๘.๕๘% ตามลำดับ ผลผลิต พบว่า การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืชให้ผลผลิตมากที่สุด ๑.๑๓ ตัน/ไร่ รองลงคือ *B. subtilis* ๑.๑๒ ตัน/ไร่ ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แตกต่างกับกรรมวิธีควบคุม และการใช้น้ำหมักชีวภาพ ให้ผลผลิต ๐.๙๗ และ ๐.๙๔ ตัน/ไร่ ตามลำดับ ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จึงได้มีการศึกษาการควบคุมโรครากเน่าโคนเน่า ด้วยการใช้ *B. subtilis* *Trichoderma harzianum* น้ำหมักชีวภาพ ไคโตซาน และวิธีควบคุม (control) พบว่า *B. subtilis* มีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคน้อยที่สุด ๑๓.๘๘% และให้ผลผลิตของบัวบกมากที่สุดคือ ๑.๒๐ ตัน/ไร่ อีกทั้งยังเป็นเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ ไม่ก่อให้เกิดสารพิษตกค้างในต้นพืชเหมือนกับการใช้สารเคมี

^๑ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร

^๒ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแพร่

คำนำ

บัวบก หรือผักแว่น ผักหนอก (Asiatic Pennywort) มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Centella asiatica* (Linn.) Urban. วงศ์ Apiaceae พบได้ทั่วโลกในประเทศเขตร้อนถึงเขตอบอุ่น เป็นพืชที่จัดอยู่ในกลุ่มสมุนไพรสาธารณสุขมูลฐาน ส่วนที่นำไปใช้คือ ใบ และทั้งต้น สรรพคุณทางยาช่วยในการเร่งการเจริญเติบโตของเยื่อบุผิว รักษาแผลให้หายเร็ว รักษาแผลเป็น ใสในเจลรักษาแผลเปื่อยในปาก ฆ่าเชื้อแบคทีเรียและเชื้อรา(วัชริพร และคณะ; ๒๕๕๐, วันดี; ๒๕๓๘) ในตำราไทยระบุสรรพคุณของบัวบกดังนี้ แก้กษัย บำรุงกำลัง บำรุงหัวใจ แก้อ่อนเพลีย เมื่อยล้า ขับปัสสาวะ แก้อาการเริ่มโรคบิด แก้กท้องร่วง เป็นยาขจัดเลือดเสีย แก้กโรคผิวหนังได้ นอกจากนี้ การบริโภคใบบัวบกจะช่วยบำรุงสมอง ทั้งช่วยซ่อมแซมสมองส่วนที่ถูกทำลายไปแล้ว และช่วยป้องกันไม่ให้สมองส่วนที่ยังปกติอยู่นั้นถูกทำลายลงแถมยังช่วยให้ความทรงจำมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยลดความเครียด กระตุ้นระบบการรับส่งกระแสประสาท ปฏิกริยารีเฟล็กซ์ (Reflex Reoction)หรือปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น เพิ่มความสามารถในการทำงานและควบคุมระดับแรงดันโลหิตให้เป็นปกติ ลดภาวะความเป็นหมันได้อีกด้วย (กนิษฐ์, ๒๕๕๐)

การผลิตภาคเกษตรปัจจุบัน มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตเพื่อการอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยการใช้สารเคมี ซึ่งเมื่อใช้เป็นระยะเวลานานอาจทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ดินเสื่อมโทรม โรคและแมลงศัตรูพืชเกิดการดื้อสารเคมีที่ใช้ในการเพิ่มผลผลิต ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้ผลิต ผู้บริโภค ซึ่งสามารถแก้ปัญหาได้จากการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น ผักผลไม้สด สมุนไพร หอยเชอรี่ เศษพลาสติก ขี้เถ้าแกลบ กากอ้อย กากน้ำตาล มาผลิตเป็นสารสกัดชีวภาพ ซึ่งสามารถใช้ได้ผลดี ลดต้นทุนการผลิต เกษตรกรมีรายได้เพิ่ม คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (อภิชาติ, ๒๕๕๒)

การปลูกบัวบกจะพบโรคใบจุดใหม่ ที่เป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของผู้ผลิต โรคใบจุดใหม่จะมีลักษณะอาการบนใบเป็นจุดกว้างไม่มีขอบเขตที่แน่นอนเหมือนกับโรคใบจุดสี น้ำตาล จุดแผลจะกว้างมาก แต่ละจุดอาจกว้างถึง ๑ ใน ๕ ของแฉกใบ หรือมากกว่าด้านบนใบมักเห็นจุดแผลสีน้ำตาลค่อนข้างสม่ำเสมอ ขอบแผลมีสีเหลืองอ่อน ด้านใต้ใบมักเห็นเป็นวงสีเทา สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากเชื้อรา จึงได้มีการศึกษาวิธีป้องกันกำจัดโรคใบจุดใหม่ในบัวบก เพื่อเพิ่มคุณภาพและผลผลิตให้แก่เกษตรกร

วิธีดำเนินการ

อุปกรณ์

๑. บัวบก สายพันธุ์นครปฐม
๒. กระดาษพลาสติกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕๐ เซนติเมตร
๓. น้ำหมักชีวภาพ (สูตรกล้วยน้ำว้า)
๔. สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช (คาร์เบนดาร์ซิม)
๕. กระบอกตวง
๖. plate และอุปกรณ์เลี้ยงเชื้อ ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ
๗. แบบบันทึกข้อมูล

การเตรียมเชื้อ *Trichoderma* sp นำดินจากแปลงปลูกบัวบก จังหวัดนครปฐม จำนวน ๑๐ กรัม ใส่น้ำกลั่นที่ฆ่าเชื้อแล้ว ๙๐ มิลลิลิตร วางทิ้งไว้ ๒๔ ชั่วโมง เจือจางให้เป็นความเข้มข้น ๑๐^{-๖} จากนั้นดูดตัวอย่างจำนวน ๐.๑ มิลลิลิตร ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA ที่เติม Rose Bengal ๕๐ ไมโครกรัม/มิลลิลิตร และ Streptomycin ๑๐

ไมโครกรัม/มิลลิลิตร เกลี่ยให้ทั่ว บ่มที่อุณหภูมิ ๒๔-๔๘ ชั่วโมง เมื่อเชื้อราเจริญ จะมีเส้นใยมีสีเหลือง นำเมล็ดข้าว ฟางมาล้างให้สะอาด นำไปต้มจนให้เมล็ดแตก ผึ่งให้แห้ง บรรจุในถุงพลาสติกใส ถุงละ ๕๐ กรัม นำไปนึ่งฆ่าเชื้อ ใส่เชื้อโคลนของเชื้อ *T. harzianum* บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ ๗ วัน จึงนำไปผสมกับดินก่อนปลูกบัวบก

การเตรียมน้ำหมักชีวภาพ นำกล้วยน้ำว้าที่สุกแล้ว หั่นเป็นชิ้น ชั่งมา ๓๐ กิโลกรัม กากน้ำตาล จำนวน ๑๐ กิโลกรัม นึ่งฆ่าเชื้อ ใส่ลงในถังพลาสติก จากนั้นใส่พด. ๒ ที่ผสมกับน้ำ จำนวน ๑๐ ลิตร ปิดฝาทิ้งไว้ ทิ้งไว้ ๑ เดือน ก่อนจะนำมาใช้

วิธีการ

การทดลองที่ ๑ วางแผนการทดลองการสุ่มแบบสมบูรณ์ (Randomized Complete Block design : RCBD)

ประกอบด้วย ๔ กรรมวิธี ๗ ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ ๑ ใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ *Bacillus subtilis* อัตรา ๖๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร

กรรมวิธีที่ ๒ น้ำหมักชีวภาพ อัตรา ๖๐ มิลลิลิตร/น้ำ ๒๐ ลิตร

กรรมวิธีที่ ๓ คาร์เบนดาซิม อัตรา ๒๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร

กรรมวิธีที่ ๔ ไม่ใช้สารป้องกันกำจัดโรค (control)

ปลูกบัวบกสายพันธุ์นครปฐม ในกระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕๐ เซนติเมตรที่บรรจุด้วยดินที่ผสมปุ๋ยมูล โคอัตรา ๒ กิโลกรัม/ตารางเมตร เมื่ออายุ ๒๐ วัน ใส่กรรมวิธีทดลองต่างๆ ทำการวัดเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคใบจุด ใหม่ บันทึกผลผลิตสด นำข้อมูลมาเปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

- การวัดเปอร์เซ็นต์ใบจใหม่ สามารถประเมินค่า ดังนี้

ระดับที่ ๑ = ไม่มีการเกิดโรค

ระดับที่ ๒ = ใบบัวบกเริ่มมีอาการเป็นจุดสีน้ำตาล เล็กน้อย ๑-๒๐%

ระดับที่ ๓ = ใบบัวบกมีอาการเป็นจุดสีน้ำตาล ขอบใบไหม้เล็กน้อย ๒๑-๔๐%

ระดับที่ ๔ = ใบบัวบกมีอาการเป็นจุดสีน้ำตาล ขอบใบไหม้ ใบเหลือง ๔๑-๖๐%

ระดับที่ ๕ = ใบบัวบกมีอาการเป็นจุดสีน้ำตาล ขอบใบไหม้ ใบเหลือง เหี่ยว ๖๑-๘๐%

ระดับที่ ๖ = ใบบัวบกมีอาการต้นเหลือง เหี่ยว ต้นตาย ประมาณ ๘๑-๑๐๐%

การทดลองที่ ๒ วางแผนการทดลองการสุ่มแบบสมบูรณ์ (Randomized Complete Block design:RCBD)

ประกอบด้วย ๕ กรรมวิธี ๕ ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ ๑ ใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ *Bacillus subtilis* อัตรา ๖๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร

กรรมวิธีที่ ๒ ใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ *Trichoderma harzianum* อัตรา ๕๐ กรัม/ ๑ กระถาง

กรรมวิธีที่ ๓ น้ำหมักชีวภาพ อัตรา ๖๐ มิลลิลิตร/น้ำ ๒๐ ลิตร

กรรมวิธีที่ ๔ ไคโตซาน อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร/น้ำ ๒๐ ลิตร

กรรมวิธีที่ ๕ วิธีควบคุม (control)

ใส่กรรมวิธีที่ทดลอง และทำการวัดเปอร์เซ็นต์การเกิดโรค บันทึกผลผลิตสด นำข้อมูลมาเปรียบเทียบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธี DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕% เวลาและสถานที่

การทดลองที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึง กันยายน ๒๕๕๕ โรงเรียนเพาะชำ สถาบันวิจัยพืชสวน

การทดลองที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึง กันยายน ๒๕๕๖ แปลงปลูกบัวบกของเกษตร อ.ไทรน้อย จ.นครปฐม

ผลการทดลองและวิจารณ์

การทดลองที่ ๑ ได้ดำเนินการตามกรรมวิธี และเมื่อวัดการเจริญเติบโต เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคใบจุดใหม่ และผลผลิตของบวบ พบว่า ในทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติของการเจริญเติบโตในด้านต่างๆ โดย บวบมีความสูงเฉลี่ยคือ ๑๔.๙๙ เซนติเมตร ความกว้างทรงพุ่มเฉลี่ย ๑๙.๐๙ เซนติเมตร จำนวนไหลต่อต้นเฉลี่ย ๒.๓๕ ไหล ความยาวไหลเฉลี่ย ๒๔.๘๙ เซนติเมตร และจำนวนต้นต่อไหลเฉลี่ย ๓.๐๑ ต้น (ตารางที่ ๑)

เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคใบจุดใหม่ พบว่า การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืชมีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ ๑๖.๗๑ เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ การใช้เชื้อ *B. subtilis*, กรรมวิธีควบคุม และน้ำหมักชีวภาพ มี เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคเฉลี่ย ๑๗.๘๖, ๒๗.๒๘ และ ๒๘.๕๘ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ผลผลิตของบวบเมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ ๗๕ วัน พบว่า กรรมวิธีการใช้สารเคมีให้ผลผลิตมากที่สุด คือ ๑.๑๓ ตัน/ไร่ รองลงมาคือ *B. subtilis* กรรมวิธีควบคุม และน้ำหมักชีวภาพ ให้ผลผลิตบวบ ๑.๑๒ ๐.๙๗ และ ๐.๙๔ ตัน/ไร่ ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๑ การเจริญเติบโตของบวบ ตามกรรมวิธีต่างๆ ในสภาพโรงเรือนทดลอง

เดือนมิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๕

กรรมวิธี	ความสูงต้น (ซม.)	ความกว้าง ทรงพุ่ม (ซม.)	จำนวนไหล/ต้น	ความยาวไหล (ซม.)	จำนวนต้น/ไหล
<i>B. subtilis</i>	๑๔.๕๘	๑๘.๖๒	๒.๒๓	๒๓.๓๙	๓.๐๖
น้ำหมักชีวภาพ	๑๔.๙๐	๑๘.๑๙	๒.๗๗	๓๐.๒๑	๓.๖๓
carbendazim	๑๕.๑๐	๒๐.๑๔	๒.๔๙	๒๕.๓๓	๒.๙๑
ไม่ใช้สารป้องกัน กำจัดโรค (control)	๑๕.๔๐	๑๙.๓๙	๑.๘๙	๒๐.๖๓	๒.๖๙
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV (%)	๑๕.๑๑	๑๙.๐๕	๔๑.๗	๔๐.๗	๓๕.๖

^{ns}ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น P = ๐.๐๕

ตารางที่ ๒ เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคใบใหม่ และผลผลิตบวบ ตามกรรมวิธีต่างๆกัน

เดือนมิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๕

กรรมวิธี	เปอร์เซ็นต์การเกิดโรค ^๑ (%)	ผลผลิต ^๑ (ตัน/ไร่)
<i>B. subtilis</i>	๑๗.๘๖ a	๑.๑๒ a
น้ำหมักชีวภาพ	๒๘.๕๘ b	๐.๙๔ b
carbendazim	๑๖.๗๑ a	๑.๑๓ a
ไม่ใช้สารป้องกัน กำจัดโรค (control)	๒๗.๒๘ b	๐.๙๗ b
CV (%)	๗๗.๓	๕๔.๙

^๑ค่าเฉลี่ย ที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันในแนวตั้งไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% โดยวิธี DMRT

การทดลองที่ ๒ ได้ดำเนินการตามกรรมวิธี และเมื่อวัดการเจริญเติบโตของบวบ พบว่า ในทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติของการเจริญเติบโตในด้านต่างๆ โดยบวบมีความสูงเฉลี่ยคือ ๑๐.๔ เซนติเมตร ความกว้างทรงพุ่มเฉลี่ย ๑๕.๒ เซนติเมตร จำนวนไหลต่อต้นเฉลี่ย ๑.๗ ไหล ความยาวไหลเฉลี่ย ๘.๓ เซนติเมตร ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงเก็บข้อมูลการทดลอง

ตารางที่ ๓ การเจริญเติบโต เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคริโคนเน่า และผลผลิตของบวบ ตามกรรมวิธีต่างๆ ในสภาพแปลงทดลอง เดือนพฤษภาคม ถึงกรกฎาคม ปี ๒๕๕๖

กรรมวิธี	ความสูงต้น (ซม.)	ความกว้างทรงพุ่ม (ซม.)	จำนวนไหล/ต้น	ความยาวไหล (ซม.)	จำนวนต้น/ไหล
<i>B. subtilis</i>	๑๗.๒	๑๐.๕	๑.๖	๑๕.๐	๒.๒
<i>T. harzianum</i>	๑๖.๙	๑๑.๗	๒.๐	๑๘.๒	๒.๐
น้ำหมักชีวภาพ	๑๖.๐	๑๐.๒	๑.๔	๑๔.๔	๑.๗
โคโคซาน	๑๗.๕	๑๐.๐	๒.๒	๑๗.๗	๑.๗
กรรมวิธีควบคุม	๑๗.๐	๑๐.๑	๑.๗	๑๕.๓	๑.๘
F-test	ns	ns	ns	ns	ns
CV (%)	๖๗.๖	๓๔.๕	๕๖.๓	๕๑.๑	๔๐.๘

^{ns}ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น P = ๐.๐๕

ตารางที่ ๔ เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคริโคนเน่า และผลผลิตบวบ ด้วยกรรมวิธีต่างๆกัน

กรรมวิธี	อัตราการใช้	เปอร์เซ็นต์การเกิดโรค ^๑ (%)	ผลผลิต ^๑ (ต้น/ไร่)
<i>B. subtilis</i>		๑๓.๙ a	๑.๒ a
<i>T. harzianum</i>		๑๘.๕ b	๑.๑ b
น้ำหมักชีวภาพ		๒๓.๖ b	๑.๐ c
โคโคซาน		๑๙.๕ b	๑.๑ b
กรรมวิธีควบคุม		๒๙.๒ c	๐.๙ c
CV (%)		๘๕.๒	๖๔.๕

^๑ค่าเฉลี่ย ที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันในแนวตั้งไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% โดยวิธี DMRT

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

B. subtilis มีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรค ๑๗.๘๖ เปอร์เซ็นต์ และให้ผลผลิตของบวบ ๑.๑๒ ต้น/ไร่ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช และเมื่อนำไปทดลองในแปลงปลูกเกษตรกร *B. subtilis* ยังมีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรค ๑๓.๘๘ เปอร์เซ็นต์ และให้ผลผลิตของบวบ ๑.๒ ต้น/ไร่ อีกทั้งยังเป็นเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ ไม่ทำให้เกิดสร้างตกค้างในตัวพืชเหมือนกับการใช้สารเคมี

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

การใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ *B. subtilis* ในการป้องกันกำจัดโรคใบไหม้และโรครากเน่าในบัวบกให้ผลที่ใกล้เคียงกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืช

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ ณ หนองคาย. ๒๕๕๐. สป่าไทยเพื่อความงาม ผลิตภัณฑ์สป่าด้วยสมุนไพรไทย. สำนักพิมพ์เกษตรธรรมชาติ พญาไท กทม. หน้า ๔๐.

วัชรินทร์ คงวิลาด และคมสัน หุตะแพทย์. ๒๕๕๐. สมุนไพรสามัญประจำบ้านปรุงยาสมุนไพรไว้ใช้เอง. พิมพ์ครั้งที่ ๕. สำนักพิมพ์กองบรรณาธิการวารสารเกษตรธรรมชาติ. หน้า ๔๘-๔๙.

วันดี กฤษณพันธ์. ๒๕๓๘. สมุนไพรสารพัดประโยชน์. ภาควิชาเภสัชวินิจฉัย คณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ราชเทวี กรุงเทพฯ. หน้า ๘๐-๘๑.

อภิชาติ ศรีสอาด. ๒๕๕๒. เกษตรอินทรีย์ สารพันสูตรปุ๋ยอินทรีย์. สำนักพิมพ์ นาคา เขตบางแค กทม. ๑๔๒ หน้า.